

на руския царь. Пръвъ пжтъ стѣпвахъ въ православна църква въ България. Князътъ стоеше надѣсно високо, задъ него дипломатитѣ, министритѣ, по срѣдата свитата, налѣво дамитѣ. Всичко трая само около 20 минути. Детско пѣене, руско, не гръцко, ала при всичко това „козлогласование“, само „Господи помилуй“ ми направи впечатление. Служиха Антимъ, Мелетий, Климентъ. Имаше малко народни представители, много простъ народъ. Униформитѣ на дипломатитѣ. Кевенхюлеръ въ уланска униформа, Олива въ бѣли панталони, Белдемиано въ фракъ, Thielau въ униформата на камерхеръ, Груичъ като сръбски полковникъ, Ashburne съ хубава шапка и сабля, Стаменовъ, руски офицери. — Върнахъ се въ кѣщи, оставихъ си цилиндра. Отидохъ у Стоилова, тамъ бѣха всички 5 министри съ златни копчета. Запознахъ се съ Архимандритъ Амфилохий, богатъ старикъ — иска пенсия, славолубивъ, осветилъ въ Плоещъ презъ войната знамената на първитѣ дружини. — Излѣзохъ. Въ парка, ето депутация отъ Народното събрание отива у Давидова; Каравеловъ съ цилиндъръ, Цачевъ, Аневъ, Славейковъ обрѣснатъ, Станчевъ, червениятъ попъ и ливадийскитъ турчинъ. Взеи двама консерватори за фраковетѣ имъ! Попитахъ Каравелова (не знаейки какво значи това), при княза ли, може би, отиватъ, Каравеловъ възбуденъ отвърна — не, у Давидова. Подписахъ адресъ у Давидова. — Обѣдвахъ съ Стоянова. — Определеното за този день Събрание е отложено. И въ министерството нѣма никого. — У Стоилова, гдето бѣше Моравеновъ. Gemischte Occupation и европейска комисия, това е фонътъ на сериозното българско положение. — При мебелджията. Извънредно скъпо.

Следъ пладне отидохъ въ Александровската градина. Музика. Тамъ бѣха Давидовъ, Шеферъ, Ashburne, Грековъ, Стоиловъ (съ гугла) и азъ. Кученцето на французкия агентъ. Музики, хоро, чешки парчета, княжескиятъ маршъ. Кавказецътъ. Български групи. Единъ лудъ на конь съ перука. Балабановъ чете тѣзи дни Донъ Кихотъ и постоянно говори за него. Хубавъ топълъ день. Пări подъ Витоша. Върха на Витоша, който отъ тукъ виждаме, е по-низкиятъ връхъ, най-високиятъ е скритъ. — Съ Грекова. Съобщихъ му за своитѣ намѣрения неочаквано да избѣгамъ. Той отвърна, че това не ще стане, ще останете тукъ. На България, казвамъ му, грози смѣсена окупация, тукъ нищо не разбиратъ тѣзи хорица. Мнението тукъ за княза. Изглежда, че князътъ е готовъ да разтури камарата. Съединението на Румелия съ България е далече, Тимлеровата острота, че сега по-скоро България ще се съедини съ Румелия, отколкото наопака. Les Bulgares ne meritent pas tel un prince [българитѣ не заслужаватъ такъвъ князь], казахъ му; Грековъ се съгласи, че за жалостъ е така. Грековъ отиде въ митрополията, гдето бѣ Стоиловъ при Антима. — Азъ пъкъ излѣзохъ на разходка. Съ Безеншека